OBČASNÍK DIAMO

ČÍSLO 1/2
LEDEN/ÚNOR 2026
ROČNÍK XXXII (XLVIII)

Zimní výcvik báňských záchranářů na Žermanické přehradě| Heřmanická halda: fakta bez emocí, řešení založené na datech| Jak je to s důlní vodou pod Kladnem? 2. část| Mydlovary – mýty a fakta| 40. rok působení báňské záchranky v Odolově| Příspěvky z našich řad| Výcvik hasičů na ledové ploše| Setkávání s našimi partnery – otevřená komunikace| Nákupní týmy spojily síly – cílem je srozumitelnost a efektivita| Společný výlet na Chrastenský vodopád| Školení první pomoci v programu PARDON| Jsme partnerem projektu LIFE COALA| Sbírka pro Adama| Pozvánka na střeleckou soutěž

Okamžik ponoru do ledové vody

Zimní výcvik báňských záchranářů na Žermanické přehradě

Báňští potápěči DIAMO, Hlavní báňské záchranné stanice Ostrava (HBZS Ostrava), absolvovali ve spolupráci s potápěči střediska ZBZS Odolov týdenní odborný výcvik zaměřený na potápění pod ledem. Výcvik se uskutečnil na Žermanické přehradě u penzionu Mostař.

Výcvik jsme realizovali v souladu s vyhláškou 447/2001 Sb., o báňské záchranné službě, a představuje povinnou součást odborné přípravy báňských potápěčů. Potápění pod ledem, realizované v prostředí bez možnosti přímého nouzového výstupu, patří mezi nejnáročnější disciplíny pracovního potápění a klade zvýšené nároky na odbornou, psychickou i fyzickou připravenost potápěčů a sehranost celého potápěčského družstva.

Výcvik byl zahájen přípravou pracoviště, instalací a kontrolou potápěčské, komunikační a záchranné techniky. Do ledové pokrývky byly vyřezány dva hlavní výlezové otvory a tři pomocné otvory, které sloužily k bezpečnému vstupu a výstupu potápěčů a k nácviku orientace, navigace a návratu na určený výlez.

V průběhu výcviku byly prováděny zejména následující odborné činnosti:

- potápění pod ledem s využitím jistícího lana,
- orientace a navigace pomocí kompasu,
- plavání po stanovených trasách s návratem na určený výlezový otvor,
- vrtání a práce s materiálem na dně,
- pořizování obrazové dokumentace (foto, video) pomocí podvodního dronu,
- nácvik specializovaných pracovních postupů využitelných při zásahové činnosti.

Součástí výcviku byly každodenní odborné rozbory ponorů, vyhodnocení provedených činností a sdílení zkušeností mezi potápěči, díky nimž docházelo k dalšímu zvyšování odborné úrovně a jednotnosti postupů.

Novou a technicky velmi náročnou disciplínou letošního výcviku byl nácvik pálení pod vodou. Tato technologie je prováděna pomocí termické řezací tyče, do které je z hladiny přiváděn kyslík. Zapálení tyče pod vodní hladinou je iniciováno elektrickým proudem. Po zapálení je potápěč schopen provádět dělení kovových konstrukcí, zejména ocelových štětovnic (larsenů), využívaných například při stavebních a sanačních pracích na vodních dílech.

Při této činnosti je vyžadována maximální koncentrace a striktní dodržování technologických a bezpečnostních postupů. Jakékoliv poškození potápěčské výstroje nebo dýchací techniky by mohlo vést k vážnému ohrožení zdraví nebo života potápěče. Pravidelný výcvik této činnosti je proto nezbytnou součástí odborné přípravy báňských potápěčů.

Výcvik se konal ve ztížených klimatických podmínkách – tloušťka ledu přibližně 20 cm, teplota vzduchu kolem −10 °C a teplota vody přibližně +4 °C. Za těchto podmínek potápěči procvičovali vyvažování, manipulaci s výstrojí, pracovní činnosti na dně a orientaci v prostředí bez možnosti nouzového vynoření.

Zapalování tyče pod vodní hladinou

Každý ponor byl prováděn s využitím jistícího lana s integrovanou hlasovou komunikací. Potápěč byl po celou dobu ponoru v nepřetržitém spojení s telefonistou, který zajišťoval komunikaci, zadával pracovní úkoly a sledoval průběh ponoru včetně kontroly provozních parametrů.

Součástí bezpečnostního zajištění byl rovněž návodčí, který se nacházel na břehu, obsluhoval jistící lano potápěče a aktivně se podílel na řízení a bezpečném průběhu ponoru.

Týdenní odborný výcvik byl úspěšně ukončen. Použitá technika byla prověřena v reálných podmínkách, potápěči upevnili vzájemnou spolupráci a získali další praktické zkušenosti využitelné při zásahové a pracovní činnosti HBZS.

Výcvik byl zakončen tradičním potápěčským heslem: „Kolik ponorů, tolik výnorů.“ ■

Radim Kocián
technický pracovník VI – mechanik
o. z. HBZS

Heřmanická halda: fakta bez emocí, řešení založené na datech

Téma heřmanické haldy se v posledních týdnech opět dostalo do centra pozornosti. Objevují se silná mediální vyjádření, technicky nepřesné závěry i emotivní interpretace, které však neodpovídají skutečnému stavu projektu. Proto přinášíme souhrn klíčových faktů a vysvětlení našeho postupu.

Oddělovací stěny: prevence, nikoli „selhání“

Oddělovací stěny nejsou havarijním řešením ani masivními betonovými bariérami, jak bývá zjednodušeně prezentováno. Jde o technické opatření založené především na **odtěžení materiálu schopného šířit termickou aktivitu** a vytvoření **vzdušné separační bariéry** mezi hořící a nehořící částí haldy.

Nově navržené a vyprojektované stěny budou skutečně „vzdušné“ – jejich funkčnost stojí na odstranění aktivního materiálu, nikoli na masivním zabetonování území. Inertní materiál se použije pouze lokálně ke zpevnění paty svahu a současně bude plnit drenážní funkci pro vsakování srážek. Svah bude v místě realizace zajištěn těsnicí vrstvou proti přístupu vzduchu. Použitý materiál je certifikovaný výrobek z vlastní činnosti podniku, pravidelně vzorkovaný a plně vyhovující požadavkům pro inženýrské stavby – nejde tedy o ukládání odpadu, ale o standardní stavební postup. Jinak by jej úřady ani nepovolily.

Oddělovací stěna A byla realizována jako **preventivní prvek**. Hloubena byla na hranici tzv. navážkové zvodně, tedy v prostředí s přítomností podzemní vody, kde se termická aktivita šířit nemůže. Tvrzení o její „nefunkčnosti“ proto postrádají technický základ.

Plánované stěny B a C jsou projektovány ve stejné výškové úrovni (+204 m Bpv), aby plynule navázaly na již vybudovanou stěnu A – právě tato návaznost je podmínkou jejich funkčnosti. Nedává proto žádný smysl argumentovat proti realizaci těchto stěn tím, že nebudou provázané a že jsou realizovány každá v jiné úrovni.

Hotspoty u hráze K1: projekt s nimi počítá

Zvýšená termická aktivita v oblasti hráze K1 je známá a je **součástí projektového řešení**. Protože identifikované hotspoty se kryjí se stavebními objekty budovaných stěn, budou odtěženy a následně uhašeny. Po provedení těchto zásahů budou veškerá rizika naprosto minimalizována. Monitoring lokality probíhá nepřetržitě a další kroky se řídí jeho výsledky.

Chybná interpretace dat není důkaz

Za „zásadní důkaz“ bývá vydáván vrt provedený vlastníkem skládky. Ten však vznikl ve svahu výkopu nedokončené stěny, nikoli v její nejhlubší části. Je proto logické, že zachytil hlušinu – nelze jej považovat za důkaz nekvalitního provedení oddělovací stěny.

Podobně zavádějící jsou interpretace výškových údajů, kdy je zaměňován tzv. lomový bod s vlastní základnou stěny. Na této elementární chybě pak stojí celá kritika konstrukce.

Obvodní báňský úřad v Ostravě nařídil kontrolu, DIAMO je připraveno poskytnout maximální součinnost. Do uzavření odborného šetření však šíření technicky chybných závěrů nepřispívá k řešení situace – pouze zvyšuje mediální napětí.

Skládka dehtových odpadů: odpovědnost leží jinde

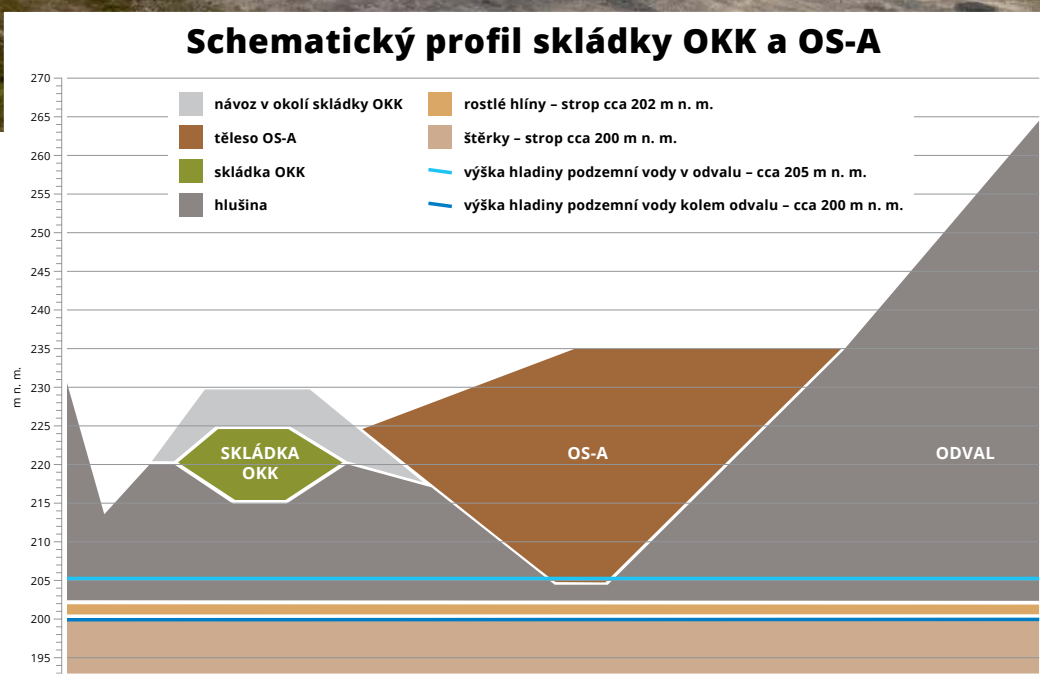
Skládka chemického odpadu ve vlastnictví OKK Koksovny, a.s., byla povolena už v roce 2004 – v době, kdy byl odval Heřmanice **dlouhodobě termicky aktivní**. Podklad skládky byl vybudován na hlušině s obsahem uhlí, tedy na materiálu schopném šířit prohořívání. Tato skutečnost byla známa již při jejím povolování.

Přesto byla skládka umístěna právě sem a s jejím zřízením i ponecháním souhlasilo město Ostrava. Projektová dokumentace tehdy tvrdila, že požár nepředstavuje riziko – přičemž nikde nezmiňovala až desetimetrovou vrstvu hlušiny pod skládkou.

Dnes právě tyto subjekty nejhlasitěji požadují, aby stát skládku chránil na své náklady, případně aby sanaci provedly samy koksovny – ovšem z veřejných prostředků. Nabízí se proto zásadní otázka: **má selhání soukromého vlastníka a dozorových orgánů platit stát?**

Pro ilustraci lze situaci přirovnat k firmě, která si postaví sklad v záplavovém území, proto-

že jsou tam levné pozemky. Když pak přijde hrozba povodně, začne požadovat, aby město stavělo ochranné zdi nebo sklad odkoupilo za násobky ceny. Odpověď na otázku, kdo nese odpovědnost, je v takovém případě zřejmá.

Stejně tak platí: **umístit skládku dehtových odpadů na hořící haldu by nikdo rozumný neudělal – přesto se to stalo.** A teď se vlastník snaží přenést důsledky tohoto rozhodnutí na stát.

Situaci navíc komplikuje fakt, že jak současný vlastník, tak předchozí majitel od roku 2022 brání státu v přístupu na pozemky, aby bylo možné dobrovolně realizovat potřebná opatření, a to dokonce i za účelem ochrany vlastní skládky. Motivace je přitom zřejmá: zbavit se problematické skládky, která komplikuje podnikání, a ještě na tom pár set milionů vydělat.

Snaha o spolupráci bez odezvy

DIAMO se opakovaně snažilo s OKK Koksovny jednat, aby představilo navrhované řešení oddělovacích stěn. K projektu však nepřišla **ani jediná námitka, žádný dotaz, žádná odborná připomínka**. Zamítavý postoj byl sdělen až prostřednictvím médií, nikoli přímou technickou diskusí.

Současně zaznívají tvrzení, že projekt je zastaralý a že termická aktivita se již nachází „za stěnami“. Projekt však s vývojem situace počítá – právě proto zahrnuje kombinaci preventivních opatření i přímých zásahů, včetně řešení hotspotů u hráze K1.

Prioritou zůstává bezpečnost

Heřmanická halda je dlouhodobý a technicky náročný projekt. Naším cílem není mediální spor, ale **systematické omezení termické aktivity, ochrana okolí a stabilizace území**. Navržená opatření vycházejí z odborných průzkumů, kontinuálního monitoringu i praktických zkušeností.

Budeme pokračovat odpovědně, transparentně a na základě dat – protože právě to je jediná cesta k trvalému řešení. Narážíme však na limit, a tím je stejně odpovědný přístup k věci ze strany vlastníka pozemku. ■

Tomáš Indrei
vedoucí odboru komunikace, ŘSP

DIAMO se loni v září nedohodlo s OKK na odkupu pozemků na heřmanické haldě

- **Nabídka ze strany státního podniku byla férová a výrazně nad pořizovací cenou.** Ostravským koksovnám jsme nabídli cenu necelých 260 milionů korun. V nabídce byla zohledněna i případná rizika a související náklady.
- **Kontext:** Předchozí vlastník (CRESCO&FINANCE) koupil tyto pozemky od společnosti ze skupiny Zdeňka Bakaly za 46 milionů korun. Následně je nabízel státu téměř za desetinásobek. Společnost OKK Koksovny (nový vlastník) loni pozemky koupila za 60 milionů korun.
- **DIAMO odmítá koupit třídicí linku, která nemá pro sanaci heřmanické haldy žádný smysl.** Pokud bychom měli převzít i třídicí linku, musela by být nejvýše za 1 Kč, aby výnosy z její likvidace, pokud možno pokryly náklady na její odstranění.
- **DIAMO musí postupovat v zákonných intencích.** Pokud by měla být nabídnuta částka vyšší, než jakou umožňují pravidla hospodaření státního podniku, muselo by o tom rozhodnout Ministerstvo průmyslu a obchodu v součinnosti s vládou České republiky. Nejde o přehazování odpovědnosti – jde o nastavení zákonných mantinelů, které jako státní podnik musíme respektovat.

Jak je to s důlní vodou pod Kladnem? 2. část

V první části jsme popsali kroky, kterými monitorujeme důlní vody v oblasti Kladenska a jak to celé vzniklo. Nyní vás seznámíme se závěry biologického monitoringu sledovaných vodotečí, s tím, co máme v plánu v blízké budoucnosti, a pokusíme se také odpovědět na vaše nejčastější dotazy.

Odběr vody

V roce 2024 provedlo Biologické centrum Akademie věd České republiky, v.v.i., Hydrobiologický ústav, pod vedením Mgr. Tomáše Jůzy, Ph.D., **vyhodnocení ekologického stavu čtyř vodních toků. Jednalo se o potoky Knovízský, Týnecký, Dřetovický a Zákolanský**. Sledované biologické charakteristiky ukázaly na velmi špatný ekologický stav sledovaných vodotečí. Nejhorší stav byl na základě posouzení mikrobiálních společenstev, společenstev nárostových řas a také společenstev zoobentosu zaznamenán na Týneckém potoce. Relativně nejlepší (stále ale v zóně eu-polytrofie) stav byl zjištěn na Zákolanském potoce, který byl jako jediný pravidelně osídlen rybami. V závěru zprávy se konstatuje, že by případný vývěr důlních vod do vodotečí stav vod nezhoršil, naopak by došlo k naředění, a tedy pozitivnímu efektu na ekologický potenciál (chemické analýzy vzorků podzemních vod poskytlo DIAMO, s. p.).

Je navrženo provést monitoring opakovaně, a to v rozmezí 5 let pro získání dat o případné změně biologického stavu.

V současné době monitorujeme nastoupávání důlních vod v kladenském revíru na jámě Jaroslav (Nosek) a Schoeller (Nejedlý I) a ve vrtech řady MVDD a MVDN.

Abychom přesněji poznali geologickou stavbu území, byla provedena **rešerše vrtů** hlubších více jak 50 m **z databáze Geofondu** (189 ks vrtů, které obsahují geologická data, 62 ks hydrogeologická data a 53 ks karotážní data). Získaná data v současné době vyhodnocujeme.

Dále také zpracováváme **informace z vrtného průzkumu provedeného v rámci Aktualizace analýzy rizik** staré ekologické zátěže v průmyslové zóně Kladno východ z roku 2024.

Rozšiřujeme monitorovací síť o další vrty, abychom pokryli co největší část kladenského revíru. Geologie je zde složitá a celá oblast je rozdělena tektonikou na několik „ker“. Naším záměrem je mít v každé geologické kře alespoň 2 monitorovací objekty do stařin a několik monitorovacích objektů do nadloží sloje za účelem sledování vlivu nástupu důlních vod.

Ze spolupráce s Povodím Vltavy, s. p., vyplynula potřeba **zpracování studie hydrologické bilance**, kdy je třeba zjistit veškeré vstupy a výstupy vody z povodí. Na profil Knovízského, Týneckého, Dřetovického a Zákolanského potoka bylo nainstalováno měřicí zařízení pro sledování průtoků a jakosti vod. On-line monitoringem jsou zaznamenávány výška hladiny, pH, vodivost a teplota vody a vzduchu. Kvartálně jsou pak odebírány vzorky vod, které jsou podrobeny laboratorním analýzám. Cílem je zachytit do budoucna případné změny v množství a chemismu v důsledku nastoupávajících důlních vod. Aby bylo možné doplnit data do hydrologické bilance o srážkové poměry v západní části revíru, byla nainstalována **srážkoměrná měřicí stanice**.

Realizujeme **projekt monitoringu chemického složení důlních vod a vod z povrchových vodotečí**. Jsou prováděny zonální odběry ze čtyř úrovní sloupce vody ve vrtech, karotážní měření a odběry vzorků vod ze sledovaných potoků. Laboratorní rozbory provádí akreditované externí laboratoře.

Odpovědi na nejčastější dotazy:

Vytéká v současné době důlní voda z podzemí na povrch?

Ne, nevytéká.

Na jaké kótě se důlní voda v současné době nachází?

O současné hladině důlních vod v revíru vypovídají měření z vrtů MVDD-2 až MVDD-8 a MVDD-12. Hladiny důlních vod se v průměru pohybují na kótě 228 m n. m.

Jak rychle stoupá důlní voda a stoupá skrz celé horninové prostředí?

Z dosavadních měření lze odvodit současný průměrný trend nástupu hladiny důlních vod o cca 7 m za rok. Důlní voda nestoupá napříč nadložím, jelikož to je tvořeno střídáním jílovců, prachovců, pískovců a slepenců. Některé z těchto hornin jsou nepropustné a vytváří tak nepropustnou bariéru bránící přetoku důlních vod do nadloží. Mohou se však vyskytovat porušené zóny, kde k přetoku dojít může. Provádíme průzkumné práce, abychom ověřili případný výskyt těchto zón.

Stoupá důlní voda rovnoměrně v celém revíru?

Nestoupá. A to zřejmě z důvodu složité geologie kladenského revíru a četné tektoniky.

Hladiny důlních vod měřené v západní a centrální kře (jámy Jaroslav a Schoeller) nekorespondují s hladinou ve východní části revíru. Úroveň hladiny důlních vod na jámě Jaroslav je o 47 m a na jámě Schoeller o 35 m výše, než je hladina důlních vod ve vrtech řady MVDD, které jsou ve východní části revíru. Rozdíly hladin jsou pravděpodobně dané složitou stavbou a rozdělením území tektonickými zlomy na jednotlivé kry. Propustnost mezi jednotlivými krami ověřujeme vrtným průzkumem a měřením úrovně hladiny důlních vod.

Kam až voda může nastoupat?

Z hlediska potenciálního přetoku důlních vod na povrch – do vod povrchových nebo podzemních, bylo v minulosti vytipováno několik možných míst – štola Bohumír (+304,8 m n. m.), Amálie (+295 m n. m.) a Prokop (+290 m n. m.), nacházející se v místech výchozů sloje v oblasti Vrapic v údolí Dřetovického potoka a štola Ferdinand (±277 m n. m), sloužící jako odvodňovací štola vodní jámy Ferdinand ústící do Týneckého potoka v oblasti Čabárna. Kritickou úrovní přetoku důlních vod do vod povrchových je tak kóta cca +275 m n. m.

O jakém opatření proti výtoku důlních vod na povrch se uvažuje?

Důlní vody budou regulovány čerpáním s předpokládanou následnou úpravou prostřednictvím nově zřízené čistírny důlních vod.

Jaké je chemické složení důlních vod?

Chemické složení dle posledních provedených rozborů v září 2025 odpovídá typickému složení důlních vod v jiných lokalitách. V monitorovacích vrtech byly zaznamenány vyšší koncentrace síranů, v některých pak i železa a manganu.

Lze důlní vodu využít k pitným účelům?

Důlní voda svým předpokládaným složením, které vychází ze současných poznatků, není vhodná k úpravě na vodu pitnou. Za současných technologií je úprava důlní vody z finančních důvodů nereálná.

DIAMO, s. p., podnikne takové kroky, aby nedošlo k negativním dopadům na hydrosféru, tedy aby nebyla zanedbána opatření a kontaminováno životní prostředí. ■

Ing. Hana Volfová
specialistka – komunikace, ŘSP

Mydlovary – mýty a fakta

Odkaliště v Mydlovarech

DIAMO pokračuje v sanaci a rekultivaci odkališť po úpravě uranové rudy u obce Mydlovary v okrese České Budějovice. V průběhu provozu úpravny MAPE bylo u Mydlovar zpracováno přibližně 16,7 miliónů tun uranové rudy. Následkem toho vzniklo několik odkališť o celkové rozloze téměř 300 ha. Odkaliště vznikla převážně v prostorách po těžbě lignitu. V 90. letech se stát zavázal, že tuto ekologickou zátěž zasanuje a zrekultivuje celé území. Sanační a rekultivační práce započaly již v roce 1987. Protože se jedná o složitou problematiku, provází naši práci řada mýtů a obav. Zde jsou odpovědi na nejčastěji diskutovaná témata.

Obava z narušení povrchové sanační vrstvy a z uvolňování radonu výstavbou FVE.

V současnosti ještě není zpracována projektová dokumentace na instalaci FVE. Ze strany státního podniku DIAMO je stanovena podmínka pro výstavbu FVE, že kotvení FVE může být maximálně do hloubky 90 cm sanační vrstvy. Tím v žádném případě nehrozí, že dojde k narušení jílové těsnící vrstvy.

Sanace a rekultivace odkališť probíhá dle schválené projektové dokumentace. V této dokumentaci je jednoznačně stanoven tvar sanovaných odkališť a výška jednotlivých rekultivačních vrstev. Je kladen důraz na dodržení kvality realizace jednotlivých rekultivačních vrstev. Kvalita provedení jílové těsnící vrstvy je nezávisle kontrolována několika odbornými společnostmi, např. GeoTec GS, a. s.

Povrch jednotlivých odkališť byl v době provozu a je i dnes v době sanace a rekultivace monitorován pracovníky měřického oddělení odštěpného závodu Příbram ve spolupráci se společností Vodní díla – TBD, a. s., která provádí technickobezpečnostní dohled (TBD) nad vodními díly, vyhodnocuje technický stav díla z hlediska jeho bezpečnosti, provozní spolehlivosti.

Radiační veličiny na odkalištích včetně jejich bezprostředního i vzdáleného okolí jsou dlouhodobě a systematicky monitorovány na základě programů monitorování. Monitorovány jsou podzemní, povrchové i technologické vody, kvalita ovzduší i biologické vzorky. Dodržování monitoringu a kontrola výsledků radiačních veličin je dohlíženo SÚJB při pravidelných inspekcích.

Na odkalištích, a především v okolních obcích jsou dlouhodobě umístěny stacionární dozimetry, které kontinuálně monitorují radiační situaci. Radon, respektive aktivita jeho krátkodobých produktů, je stanovena v EOAR (ekvivalentní objemová aktivita radonu, která nejlépe popisuje radon ve venkovním prostředí). Dále jsou

pokračování na straně 4

Mydlovary – mýty a fakta

pokračování ze strany 3

stanovovány veličiny pro objemovou aktivitu směsi dlouhodobých radionuklidů uran-radiové řady emitující záření alfa a zevní záření gama. Cílem tohoto monitoringu je charakteristika aktuálního stavu, dlouhodobého vývoje, zjištění případných odchylek, a především stanovení efektivní dávky pro tzv. reprezentativní osobu (jednotlivec z obyvatelstva zastupující modelovou skupinu fyzických osob, které jsou z daného zdroje a danou cestou nejvíce ozařovány). Výsledky měření ukazují, že průměr ročních měřených hodnot radonu (EOAR) v okolních obcích je dlouhodobě na úrovni přírodního pozadí. Dále je možné konstatovat, že celkové efektivní dávky reprezentativních osob v obcích splňují dávkovou optimalizační mez danou atomovým zákonem. Toto lze konstatovat již dnes, kdy ještě nejsou sanovány a rekultivovány všechny odkaliště na lokalitě. V případě dodržení podmínky na kotvení FVE není důvod se obávat, že dojde ke změně radiační situace na lokalitě.

Obava ze vzniku rozsáhlých skládek na pozemcích bývalého MAPE Mydlovary.

Státní podnik DIAMO na pozemcích v Mydlovarech žádnou skládku neprovozuje. Studie EIA v letech 2002 a 2008 určila směr a zadání sanací a rekultivací odkališť. Sanační a rekultivační práce jsou prováděny dle schválené projektové dokumentace.

Odkaliště jsou v havarijním stavu.

Není pravdou, že jsou odkaliště v havarijním stavu. Technický stav odkališť pravidelně kontrolují pracovníci společnosti Vodní díla – TBD a. s. Na základě probíhajícího monitorování je konstatováno, že odkaliště jsou v bezpečném a provozuschopném stavu. Analýzy podzemních, povrchových vod z hlediska radiačních veličin jsou průběžně porovnávány se stanovenými vyšetřovacími a zásahovými úrovněmi a výsledky jsou předkládány při kontrolách a projednávány v rámci ročního vyhodnocení stavu na lokalitě se SÚJB, který provádí nezávislou kontrolu vlastním odběrem vzorků vody. Kvalitu vypouštěných vod do Vltavy kontrolují pracovníci společnosti Povodí Vltavy, s. p., odběrem vlastních vzorků.

Z odkaliště K I vytéká voda.

Není pravdou, že se jedná o výtok vody z odkaliště K I. Jedná se o vody z vícero povrchových zdrojů včetně srážkových vod z celé oblasti. Tyto vody jsou jímány a čerpány do akumulační nádrže odkališťních vod (ANKV) a dále jsou čištěny před jejich vypouštěním do vodoteče na základě příslušných povolení.

Hráze jsou netěsné a vytéká z nich rmut.

Není pravdou, že by v současné době z odkališť vytékal rmut. V 80. letech minulého století došlo k poruše potrubního řadu. Následně v rámci projektu Sanace a rekultivace odkaliště K IV/E byl rmut odstraněn. Není možné, aby se tato situace znovu opakovala vzhledem k provedené sanaci a rekultivaci a průběžným kontrolám.

Změna pH vytékajících vod.

Při procesu zpracování uranu se používalo pro úpravu odpadních rmutů tzv. vápenné mléko, tj. roztok vápna a vody. Do odkaliště tedy směřoval již upravený neutrální rmut neohrožující životní prostředí.

Podzemní vody z Mydlovar kontaminují vody celé Českobudějovické pánve.

Odkaliště mají vlastní drenážní systém, který odkališťní vody zachycuje a vrací je zpět do odkališť. Kvalita podzemních vod je dlouhodobě a systematicky monitorována na desítkách monitorovacích míst (vrtů). Tyto výsledky jsou pravidelně kontrolovány SÚJB, který v rámci kontrol provádí vlastní odběry. Výsledky monitoringu hovoří o minimálních koncentracích uranu a rádia v podzemních vodách v oblasti.

Únik sirovodíku do ovzduší a obtěžující zápach v důsledku vzájemné reakce navážených materiálů.

Odkaliště jsou sanována a rekultivována materiálem schváleným v projektových dokumentacích staveb, které byly na několika stupních schvalovány a odsouhlaseny dotčenými orgány státní správy a obcemi. Sanační materiály podléhají kontrole na výluh II. a. Zbytková laguna, kde se v minulosti tvořil sirovodík, byla následně zasypána a problém postupně ustal. Kvalita ovzduší je nadále měřena a je bez sirovodíku.

Ing. Hana Volfová
specialistka – komunikace, ŘSP

40. rok působení báňské záchranky v Odolově

Rok 2025 přinesl nám báňským záchranářům ze ZBZS Odolov hodně zajímavé práce a nových projektů. Naše záchranka zajišťuje provoz 7 sanitek a letos jsme v nich převezli přes 8 500 pacientů do zdravotnických zařízení a zpět, což je rekordní počet. Kromě toho díky intenzivní spolupráci se Zdravotnickou záchrannou službou Královéhradeckého kraje vyjížděli naši záchranáři v pohotovosti k téměř 400 zdravotnickým zásahům, z toho v 90 případech šlo o urgentní převoz, tedy tzv. na majáky. Také jsme zajistili kvalifikovaný zdravotnický dozor na 23 veřejných akcích.

Cvičení ve štole Bohumír

Nejdůležitější zakázkou se pro naši záchranku stalo zajištění báňské záchranné služby pro ražbu tunelu Homole dálnice D35 na úseku Ostrov – Vysoké Mýto. Zde jsme po celý rok úzce spolupracovali s pracovníky ražeb při havarijní připravenosti stavby a prováděli jsme pravidelné prohlídky pracovišť. V polovině roku nám přibylo zajištění báňské záchranné služby pro ražbu tunelu Dolní Radechová (silniční obchvat města Náchod) a na konci roku se začala připravovat ražba tunelu Opevnění – dálnice D11 z Trutnova do Polska.

Spolupracovali jsme také s provozy, které potřebují zajistit speciální práce v nedýchatelném a zdraví škodlivém prostředí. Takové podmínky jsou např. v bioplynové elektrárně v Jaroměři a v silech na tekutou pryskyřici pro společnosti Technistone Hradec Králové a MEA Plzeň. Nejvíce práce jsme ale odvedli pro našeho dlouholetého partnera Elektrárnu Poříčí společnosti ČEZ.

Důležitou součástí naší práce je i prevence. Pracovníci požární dílny ZBZS Odolov provedli komerčně i vnitropodnikově kontrolu cca 1 800 hasicích přístrojů a 540 požárních vodovodů. Lektoři první pomoci proškolili v laické první pomoci téměř 400 osob pro komerční partnery a dalších cca 300 dobrovolných hasičů.

V rámci našeho podniku jsme spolupracovali s odštěpnými závody Příbram a Stráž. Pro Stráž zajišťujeme provoz dědičné štoly Ida a zajišťujeme také inspekční službu pro středisko VUD a čističku důlních vod v Malých Svatoňovicích. V rámci spolupráce s odštěpným závodem Příbram působíme převážně na střediscích Chlumec a Kohinoor, kde jsme zajistili potápěčské činnosti na jezerech Most a Milada, dále pak další speciální práce ve výškách a nad volnou hloubkou a na opuštěných důlních dílech v Krušných horách.

Několik zajímavých akcí v roce 2025

- Ve spolupráci s Policií ČR jsme nalezli pohřešovaného klienta z blízkého domova důchodců.
- Vyzkoušeli jsme naši připravenost a rychlost při záchraně osoby v podzemí v bývalém měděném dole Bohumír na Broumovsku při cvičném poplachu.
- Provedli jsme pro odštěpný závod Stráž průzkum opuštěného důlního díla štola Korn v Bernarticích.
- Vybraný tým našich záchranářů se zúčastnil mezinárodní soutěže v poskytování první pomoci Rozkoš Rescue, kde jsme se umístili na krásném 6. místě.
- Poprvé jsme na naší záchrance otevřeli dveře veřejnosti v rámci akce 40 let báňské záchranné služby v Odolově.
- Naši báňští záchranáři – lezci během společného cvičení lezeckého oddílu HBZS Ostrava a ZBZS Odolov vyprostili raněného z podzemí v důlním díle Bohaté Štěstí v Horním Městě u Rýmařova.
- Provedli jsme speciální práce v nedýchatelném a výbušném prostředí při čištění sil na pryskyřici ve firmě Technistone v Hradci Králové a ve společnosti MEA Plzeň.
- Ve spolupráci s Hasičským záchranným sborem Královéhradeckého kraje jsme se podíleli na hašení lesního požáru v Odolově. K tomuto účelu používáme naši čtyřkolku s hasicím modulem.
- Společně s kolegy z HBZS Ostrava jsme cvičili zásah v uzavřeném prostoru ve Flash Over kontejneru na Hasičské záchranné stanici ve Vysokém Mýtě.
- Pro odštěpný závod Příbram jsme kontrolovali celkový stav jámy Doblhoff III. v Modlanech u Teplic a čistili lezní oddělení jámy od napadané sutě.
- V rámci spolupráce jsme si vyzkoušeli havarijní cvičení na ražbě tunelu Homole při požáru podzemí a pohřešování pracovníka čelbové osádky.
- Poprvé jsme reprezentovali spolu s kolegy z HBZS Ostrava náš podnik na akci Dny NATO 2025 v Ostravě.
- Na přehradě Hracholusky u Plzně jsme absolvovali tematické cvičení společně s četou HBZS Ostrava, Vodní záchrannou službou Plzeň a jednotkou Dobrovolných hasičů Chudenice. Prověřili jsme naše potápěčské, lezecké i zdravotnické dovednosti na suchu i ve vodní nádrži.

Cvičení ZBZS Odolov

Kromě těchto speciálních činností jsme zajistili další odborné práce pro ostatní partnery, hlavně tedy pro Vězeňskou službu ČR, Domov sociální péče Tmavý důl, provozovatele podzemních objektů v obvodu působnosti ZBZS Odolov a Ministerstvo životního prostředí.

V rámci představování naší práce jsme se zúčastnili několika akcí věnovaných Integrovanému záchrannému systému – např. charitativní akce Hronov, Den s IZS základní škole Dvůr Králové, oslava 55 let domova důchodců Tmavý Důl, oslava 70 let Hasičského záchranného sboru Trutnov a Den s IZS Vrchlabí.

Na závěr bych chtěl poděkovat kolegům na ZBZS a HBZS za spolupráci v předešlém roce a samozřejmě se budu těšit na spolupráci v roce letošním. Vím, že se opakuji, přesto bych rád všem zaměstnancům DIAMO popřál hlavně pevné zdraví.

Mgr. Martin Dvořák
vedoucí ZBZS Odolov

PŘÍSPĚVKY Z NAŠICH ŘAD

Srdce záchranáře, duše samuraje

Báňský záchranář, Jan Šulej, je známý mezi svými kolegy jako velký nadšenec pro báňské záchranářství, ve kterém působí už 31 let. Přes 20 let pracuje na Hlavní báňské záchranné stanici v Ostravě, kam přišel ze Závodní báňské záchranné stanice Dolu Doubrava. Věnuje se vzdělávání záchranářů v oddělení výchovy, výcviku a taktiky. Ne každý ale možná ví, že učí i v soukromí. Je totiž velmi aktivním trenérem karate v Akademii bojových umění v Orlové.

Jak dlouho už se karate věnujete a jakých největších nebo pro vás nejcennějších úspěchů jste v tomto sportu dosáhl?

Karate se věnuji více jak 45 let, z toho přes 30 let působím jako trenér. Za svůj největší úspěch považuji dosažení 4. danu. To je 4. stupeň mistrovského stupně – černý pás. Celkem jich je 10 a nejvyšší stupeň má barvu červenou. Jako trenér jsem vychoval mistry České republiky jak v kumite (zápas), tak v kata (stínový boj). V akademii bojových umění jsem hlavním trenérem.

Které bojové sporty zde vyučujete?

Moje hlavní odbornost ve výuce je karate, ale vyučuji i sebeobranu a judo. V současné době také začínám trénovat Iaidó (cesta meče).

Kdo jsou vaši členové?

Většinou to jsou děti, ale dochází k nám i dospělí – nejčastěji tátové našich dětí, kteří mají také zájem o karate i Iaidó.

Jakých úspěchů dosáhli vaši svěřenci?

My jsme amatérský klub, který se zatím závodu nezúčastnil, ale v květnu letošního roku bychom se rádi zúčastnili prvních soutěží.

Jan Šulej při tréninku

Děti z akademie bojových umění se svým trenérem

Co je to Budoškolička?

Je to program zaměřený na děti mateřských škol. Děti si vyzvedáváme ve školce, přejdeme s nimi do našeho bojového centra a tam je připravujeme na další rozvoj v bojových sportech. Malé děti se učí formou hry, např. pády (ukemi) a rozvoj akrobacie. Později se mohou rozhodnout, v čem chtějí pokračovat. Na výběr mají karate, sebeobranu – systéma, judo anebo Iaidó. Tak si připravujeme členy pro další rozvoj v naši akademii.

Co vás na práci s dětmi nejvíce baví?

Strávil jsem s dětmi už hodně let, mimo jiné také jako vedoucí na každoročním táboře. Teď se těším, že se do sportování zapojí i moje tři malé vnučky a budou chtít s dědou trénovat. Vždy, když se najde nějaké dítě, které přijde na trénink, mám radost a jsem připraven předávat své dovednosti. ■

Ať se vaší Akademii bojových umění v Orlové daří!

Ing. Hana Volfová
specialistka – komunikace, ŘSP

Výcvik hasičů na ledové ploše

Cvičení HZS Moravskoslezského kraje – vodní plocha Ignačok (Lazy)

Vodní plocha Ignačok (bývalý důl Lazy) v Orlové se na tři dny proměnila v tréninkové cvičiště pro jednotku HZS Moravskoslezského kraje ze stanice Orlová. Lokalitu jsme hasičům poskytli pro výcvik záchrany na ledu, aby si mohli bezpečně, a přitom co nejrealističtěji vyzkoušet situace, ve kterých v zimě rozhodují vteřiny.

Výcvik se uskutečnil ve více směnách a scénáře se střídaly tak, aby si zasahující nacvičili různé varianty – od okamžiku, kdy se člověk propadne ledem, až po koordinaci zásahu a vytažení z vody v podmínkách, které se v terénu jen těžko simulují „na sucho“. Právě v tom je podobná lokalita nenahraditelná: umožní trénovat v reálném prostředí, ale s potřebným zázemím a kontrolou.

Malá zajímavost na závěr: speciální obleky, které mají hasiči při záchraně na ledě na sobě jsou kompletně zateplené a uvnitř mají hřejivý kožíšek, který pomáhá držet teplo i v extrémních podmínkách. A i když jsou obleky voděodolné, běžné používání se na nich může podepsat – někdy se objeví drobná dírka, kudy se dovnitř dostane voda. Výsledek? Hasič po zásahu klidně skončí úplně promočený. ■

Dagmar Indrstová, DiS.
specialistka – komunikace, ŘSP

Nákupní týmy spojily síly – cílem je srozumitelnost a efektivita

Koncem ledna se na Barrandově uskutečnilo setkání kolegů, kteří se zabývají problematikou nakupování.

Jednalo se zejména o zástupce oddělení materiálně-technického zásobování, smluvních vztahů a odborů veřejných zakázek a nákupu. Měli jsme možnost nejen diskutovat konkrétní body našeho programu, ale hlavně otevřeně probírat konkrétní příklady z praxe. V těchto případech není nad osobní setkání.

Přes různé postupy, které jsou napříč jednotlivými závody používány v rámci celého procesu nakupování, jsme se shodli, že chceme nakupovat jednotným, systémovým a jednodušším způsobem. Budeme proto nadále pokračovat ve snaze optimalizovat celý proces nakupování, tak aby byl jednodušší a srozumitelnější jak pro vás jako žadatele, tak i pro nás jako nákupčí.

Zároveň bychom chtěli ale také přinést našemu podniku co nejvíce úspor nákupu, a to při zachování požadované transparentnosti. Do určité míry můžeme využít prvky komerčního nákupu. Proto u vybraných obchodních případů začínáme s aukcemi, obchodně jednáme s dodavateli nebo provádíme detailnější průzkumy trhu.

Již nyní se ukazuje, že tyto aktivity nesou své ovoce. Držme si palce, ať se naplní naše očekávání.

Na závěr bych rád poděkoval všem kolegům, kteří si našli čas a setkání se zúčastnili. ■

Bc. Petr Vondráček
vedoucí odboru nákupu, ŘSP

Setkávání s našimi partnery – otevřená komunikace

Setkání se zástupci obcí na Kladensku

Není náhoda, že jsme loni dostali cenu za otevřenost a přístup k veřejnosti. Na našich lokalitách se mimo jiné setkáváme se zástupci měst a obcí, se kterými spolupracujeme na různých projektech a jejich místní znalosti prostředí a historie jsou nezbytnou součástí naší práce. Dvě takové akce se konaly minulý týden v Příbrami a v Kladně.

Na Příbramsku monitorujeme výskyt radonu a jeho množství, a to i tam, kde bychom nemuseli, ale jsme prostě zvědaví a chceme znát souvislosti. Naši odborníci z oddělení radiační ochrany a životního prostředí informovali starosty Příbrami i okolních obcí o výsledcích našich měření a metodách, které používáme. Původně plánovaný čas prezentací se značně protáhl.

V okolí Kladna zase hlídáme zatápění bývalých dolů důlní vodou a zvedání či poklesy povrchu pomocí tzv. koutových odražečů. Také sledujeme množství a kvalitu vody v několika potocích a sbíráme data, která nám ukazují budoucí vývoj v situaci důlních vod. Tyto projekty jsou dlouhodobé a vyžadují dobrou znalost daných lokalit, a to nejen z hlediska hydrogeologie, ale i z hlediska historie.

Naštěstí máme v odštěpném závodě Příbram opravdové srdcaře, kteří svoji práci mají rádi a snaží se vždy najít to nejlepší řešení. Je ale také nutné budovat dobré vztahy s našimi sousedy – městy a vesnicemi, jejichž kvalitu života naše práce ovlivňuje. ■

Ing. Hana Volfová
specialistka – komunikace, ŘSP

Společný výlet na Chrastenský vodopád

Společný výlet k vodopádu

Dne 14. 1. 2026 ve 14:01 jsme se s kolegy vydali na společný výlet k Chrastenskému vodopádu. Před námi bylo z původně naplánovaných deseti kilometrů čtrnáct, a tak už od začátku bylo jasné, že nepůjde jen o pohodovou procházku.

Počasí nám zrovna nepřálo, přesto panovala dobrá nálada a odhodlání. Všichni účastníci prokázali velkou dávku statečnosti a ti nejodolnější výlet zvládli až do úplného cíle. Cesta byla plná rozhovorů, smíchu i drobných výzev, které nás ale spíše spojily, než odradily.

Hlavním cílem výletu bylo stmelení kolektivu a zároveň snaha „vysportovat“ vánoční cukroví a další sváteční neřesti. Obojí se nám samozřejmě podařilo na jedničku. Domů jsme se vraceli unavení, ale spokojení, s pocitem dobře stráveného času a společného zážitku.

Výlet k Chrastenskému vodopádu nám tak potvrdil, že i nepříznivé počasí může být skvělým základem pro povedenou týmovou akci. Účast byla vzhledem k počasí překvapivě hojná, za což patří všem velký obdiv.

Už se těšíme na další společné putování a doufáme, že nám počasí dopřeje více prostoru užít si společný čas, třeba u ohně s opečenými buřty. :-)

za sekretariát ředitele s. p.
Barbora Musilová

Školení první pomoci v programu PARDON

Petr Šafář, požární a bezpečnostní technik ZBZS Odolov

Dovolte mi vyjádřit upřímné poděkování za možnost uskutečnit dvě školení první pomoci, která v září a v prosinci 2025 opět vedl Váš zaměstnanec Petr Šafář v rámci programu PARDON pro odsouzené řidiče ve Věznici Odolov

Nejde jen o odbornou stránku – velmi si vážíme osobního nasazení pana Šafáře, jeho schopnosti navázat kontakt s účastníky a předat jim nejen znalosti, ale i pocit, že jejich úsilí má smysl. Jeho přednášky jsou dlouhodobě vnímány jako jedny z nejpřínosnějších, protože dokáže propojit teorii s praxí a zároveň přistupovat k lidem s respektem a pochopením. Praktická část – nácvik nepřímé masáže srdce – není jen technickým cvičením, ale i příležitostí, kdy účastníci získávají jistotu, že mohou pomoci zachránit život. Tento rozměr je pro nás nesmírně cenný. Spolupráce s Báňskou záchrannou službou Odolov pro nás znamená víc než jen odbornou podporu – je to partnerství založené na důvěře a společném cíli pomáhat lidem. Věříme, že tato spolupráce bude pokračovat a přinášet pozitivní dopad nejen na vzdělávání, ale i na lidské příběhy, které se za tím skrývají.

plk. Mgr. Daniel Vinkler
ředitel věznice

Jsme partnerem projektu LIFE COALA

Státním podnik DIAMO, odštěpný závod Karviná, je jedním z partnerů projektu, připraveného pod vedením Moravskoslezského kraje (MSK) – IP LIFE for Coal Mining Landscape Adaptation. Ten je spolufinancován z prostředků Evropské unie, konkrétně z programu „LIFE“ na základě podepsané Dohody o partnerství s finančním příspěvkem. Jedná se o realizaci integrovaného projektu „IP LIFE for Coal Mining Landscape Adaptation“ v rámci podprogramu Životní prostředí a klima a výzvy z roku 2020.

Globálním cílem projektu je úspěšně aplikovat cíle Adaptační strategie na dopady změny klimatu, a tím zvýšit klimatickou odolnost Moravskoslezského kraje, zlepšit kvalitu prostředí pro život jeho obyvatel a podpořit jeho udržitelný rozvoj.

Do projektu je zapojeno 13 subjektů jak z Moravskoslezského kraje, Ministerstvo životního prostředí, tak i polské instituce. Lídrem projektu je Moravskoslezský kraj. Doba realizace projektu je 10 let (2021–2031).

V rámci jednotlivých aktivit projektu se pracovníci odštěpného závodu Karviná podíleli a podílejí na:

- terénních průzkumech území Kotlin v Doubravě,
- využití poklesové oblasti Kozinec v obci Doubrava,
- přípravě textů a fotodokumentace pro „Rešerši dosavadních dat z průzkumů území“ ve spolupráci s VŠB a GIG,
- spolupráci s VŠB a GIG na zpracování metodiky rekultivace a nastavení jednotného standardu pro provádění biologických rekultivací s přihlédnutím k potřebám adaptace území.

V průběhu realizace programu se vybraní pracovníci účastnili následujících akcí:

- prohlídky ploch v návaznosti na jejich využití na KWK Makoszowy,
- školení pořádané Nadací partnerství v Brně,
- konference CLIMATE – CON v Chorzowie,
- výsadby Aleje Svobody v Kujavách,
- konference Zelená města – města budoucnosti pořádané městem Havířov,
- konference Povodně – Jak se lépe připravit na další vlnu v Ostravě,
- řídicích výborů projektu LIFE COALA,
- projektových týmu projektu LIFE COALA.

Hlavní aktivitou zajišťovanou závodem Karviná je ověřit doporučené rekultivační postupy na teplých a suchých stanovištích odvalu, které lze běžnými lesnickými a zemědělskými postupy jen obtížně rekultivovat. Toto bude realizováno na základě metodik zpracovaných VŠB „Pěstování vinné révy na odvalech OKR“ a „Metodika pro obnovu trvalých travních porostů na odvalech OKR“, které byly podkladem pro zpracování prováděcí projektové dokumentace pro aktivitu C.7.4. Pilotní rekultivace lokality ovlivněné těžbou. Modelovým územím pro realizaci byl vybrán odval D1 v katastrálním území Paskov.

Návrhy pokusných ploch na odvalu jsou rozděleny do dvou částí:

- založení a tříletá následná péče výsadeb révy vinné,
- založení a tříletá následná péče pokusných ploch travních směsí.

Na strmých jižních svazích odvalu bude vysazena pokusná vinice se třemi způsoby vedení révy vinné (vedení na hlavu, kordonové vedení a rýnsko-hessenské vedení s technikou Gyuotova řezu). Byly vybrány tři odrůdy – Sylvánské zelené – stolní odrůda, Malverina – moštová odrůda a chrupka bílá – rezistentní moštová odrůda.

Na temeni odvalu budou založeny pokusné plochy s různými druhy travních směsí, které zohledňují vlhkostní poměry stanoviště. Jedná se o tři stanoviště – suché, středně vlhké a vlhké stanoviště. Pro každé stanoviště jsou navrženy dvě různé výsevní směsi a bude proveden jarní a podzimní výsev.

Předpokládaný harmonogram prací je následující:

- 3. čtvrtletí 2026 předání zájmového území a zahájení přípravných prací – oprava erozních rýh, příprava ploch pro výsevy travních směsí a výsadbu vinné révy, výstavba oplocenky, založení konstrukcí pro jednotlivé typy vedení révy vinné, provedení hydroosevu,
- výsev travních směsí a výsadba révy vinné – podzim 2026, jaro 2027,
- následná údržba v letech 2027 až 2030,
- ukončení k 30. 6. 2030,
- prezentace výsledků do 12/2031.

Vzhledem k tomu, že z programu LIFE COALA je hrazena pouze část nákladů na aktivitu realizovanou závodem Karviná, požádali jsme v roce 2023 o podporu z národních zdrojů určených pro program LIFE. Tato žádost byla úspěšná a státnímu podniku DIAMO byla poskytnuta dotace ve výši 1 mil. Kč, která pokryje významnou část rozpočtu původně hrazeného z vlastních zdrojů.

oddělení sanací a rekultivací
o. z. Karviná

Plocha pro výsadbu vinné révy

Sbírka pro Adama

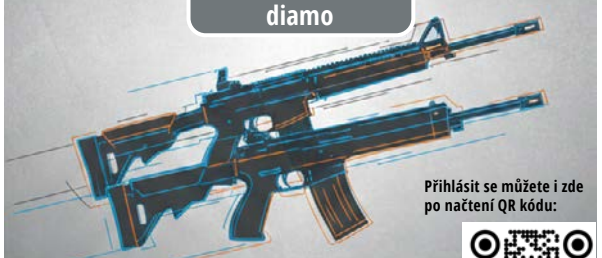
Prosíme o pomoc pro Adama (10 let), který má poruchu autistického spektra, nemluví a má velké obtíže v komunikaci.

Adam je synem našeho kolegy z HBZS. Pro Adama je pohyb jedním z mála způsobů, jak se orientuje ve světě a zvládá běžné situace. Speciálně upravené elektrické kolo pro něj není „sport“, ale důležitá kompenzační pomůcka – pomáhá mu venku, snižuje úzkost a podporuje jeho pohodu i kontakt s okolím.

Část prostředků už se podařilo vybrat, ale do cílové částky stále chybí významná část. Pomůže jakýkoli příspěvek. Přispět můžete na transparentní účet nadace ADRA: 57333375/0300 VS: 289 (vybrané peníze budou použity výhradně na pořízení tohoto speciálně upraveného elektrokola).

Děkujeme, že v tom jedeme společně. Společně pro Adama.

PUTOVNÍ POHÁR ŘEDITELE
O. Z. STRÁŽ, 11. ROČNÍK
28. BŘEZNA 2026 OD 9 HODIN
STŘELBA Z DLOUHÉ A KRÁTKÉ ZBRANĚ
STARTOVNÉ 100 Kč
STŘELIVO 400 Kč
OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO
PŘIHLÁŠENÍ
www.sskskalice.cz/diamo

Přihlásit se můžete i zde po načtení QR kódu:
Telefon: 604 752 902, 724 357 343
E-mail: vagner@diamo.cz
Pořadatel: odštěpný závod Stráž s odborovou organizací o. z. Stráž

OBČASNÍK DIAMO

OBČASNÍK DIAMO. **Vydává:** vedení s. p. DIAMO. **Vychází:** 12× ročně. **Adresa:** DIAMO, státní podnik, Máchova 201, 471 27 Stráž pod Ralskem, IČO: 00002739
Redakce: press@diamo.cz, tel.: 487 892 018. **Sazba:** redakce Občasníku DIAMO. **Tisk:** UNIPRESS, spol. s r. o., Turnov. **Registrace:** MK ČR E 24318
Pro vnitřní potřebu s. p. DIAMO. Fotografie a texty: redakce Občasníku DIAMO, není-li uvedeno jinak.
Příspěvky označené jako ODBORY *vyjadřují názory odborářů a nemusejí se shodovat s názory redakce.*
Uzávěrka vydání: 16. 2. 2026